

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
18.04.2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крећемо из почетка.

Председник већа објављује предмет главног претреса, утврђује састав већа, те утврђује да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Окривљени Богдановић Симо са браниоцем адвокатом Малешевић Савом,**
- **Окривљени Богдановић Дамир са браниоцем адвокатом Јанковић Иваном,**
- **Окривљени Стојановић Зоран са браниоцем адвокатом Живановић Горданом, за коју се јавља по заменичком пуномоћју адвокат Слободан Батрићевић, које прилаже,**
- **Окривљени Гаврић Томислав са браниоцем адвокатом Миланом Бирманом,**
- **Окривљени Шевић Ђорђе са браниоцем адвокатом Слободаном Батрићевићем, и**
- **окривљени Алић Зоран са браниоцем адвокатом Рајном Ђурић, као и**
- **пуномоћник оштећених Рибић Зије и Шерифа Агановића, Наташа Кандић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да држимо данас главни претрес?
Добро.

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду да крећемо из почетка, утврдићемо пре свега предмет главног претреса. Као што знате предмет главног претреса је кривични поступак који се води против окривљеног Богдановић Симе, Богдановић Дамира, Стојановић Зорана, Шевић Ђорђа, Гаврић Томислава, сада и Алић Зорана, а због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СФРЈ у вези члана 22 КЗ СФРЈ, а по оптужницама Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 7/08 од 30.04.2010. године и КТРЗ бр. 11/10 од 23.02.2011. године.

Веће је у непромењеном саставу, председник већа – Растко Поповић, судије чланови већа су Винка Бераха Никићевић и Снежана Николић Гаротић.

Да ли има неких примедби на састав већа?

Нема примедби на састав већа.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОКРИВЉЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у личним подацима? Богдановићу приђите. Окривљени Богдановић Сима.

Богдановићу, Ви сте давали своје личне податке још на главном претресу од 14.09. прошле године, да ли има неких измена у Вашим личним подацима? Све исто. Захваљујем.

Окривљени БОГДАНОВИЋ СИМО, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 14.09.2010. године, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете, Дамире приђите Ви, исто питање?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Нема никаквих промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени БОГДАНОВИЋ ДАМИР, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 14.09.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановићу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Нема, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је исто.
ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени СТОЈАНОВИЋ ЗОРАН, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 14.09.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврићу, је ли исто? Добро.

Окривљени ГАВРИЋ ТОМИСЛАВ, са личним подацима као на записнику од 14.09.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шевић Ђорђе? Исти подаци, нема неких измена?

Окривљени ШЕВИЋ ЂОРЂЕ, са личним подацима као на записнику са главног претреса од 14.09.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И окривљени Алић Зоран. Приђите Алићу Ви. Да видимо, Ви сте давали личне податке код истражног судије, да ли има неких измена у личним подацима?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде само да проверимо да ли има неких грешака. Оца немате, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже мајка Љубинка.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па води се име Љубинка, али немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ни мајку, а води се Љубинка. Ваша година рођења?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: 14.04.1975.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станујете?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини, адреса?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Рачанска 67.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рачанска 67.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је код?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Приватно станујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, како се зове?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Душан не знам му презиме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код извесног Душана.
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте завршили од школе?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Основну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли радите негде, јесте ли радили пре овог?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, музиком се бавим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бавите се музиком?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели сте од повремениог рада?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремениог рада, по кафанама шта сте радили?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По кафанама сте певали? Колико сте месечно могли да
зарадите?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па шта знам, можда једно па до 50 евра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 евра?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите за које дело?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Због туче.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествовања у тучи или?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке повреде?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па наводно телесне повреде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лаке телесне?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте добили?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Четири месеца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ефективно?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, у Бијељини три сам, три и десет дана сам одслужио,
и 20 дана услова добио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се води још неки кривични поступак против Вас
осим овог?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, седите.

**Са личним подацима као што је то констатовано аудио-
техником.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени који су упозорени, морамо поново да вас упозоримо, ово важи и за Алића. Ви сте окривљени у овом поступку, имате одређена права и обавезе, имате право на браниоца, то сте искористили, имате право да изнесете своју одбрану и да изнесете доказе у корист Ваше одбране, имате право и да не одговарате на постављена питања и не изнесете своју одбрану, али знајте да уколико будете желели да изнесете своју одбрану то се може користити као доказ у кривичном поступку. Такође, ваша права су да постављате питања, стављате примедбе, неке предлоге. Је ли то јасно? Добро.

Окривљени поучени и упозорени у смислу члана 4, 89 и 316 ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазимо у фазу читања оптужнице. Пошто смо ову оптужницу претходну прочитали, да ли сте сагласни да констатујемо да је иста прочитана, да не би поново читали.? А сада, приступићемо читању оптужнице против Алића.

Главни претрес почиње читањем оптужница Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 7/08 од 30.04.2010. године и КТРЗ бр. 11/10 од 23.02.2011. године.

Странке сагласно предлажу да се оптужница КТРЗ број 7/08 не чита поново, већ да се констатује да је иста прочитана, имајући у виду да је читање оптужнице обављено на претходном главном претресу од 14.09.2010. године, а приступа се читању оптужнице КТРЗ бр. 11/10 од 23.02.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу члана 46 став 2 тачка 3, члана 265 став 1 и члана 266 Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из члана 3 и 4 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

АЛИЋ ЗОРАНА, са познатим личним подацима,

Ш Т О Ј Е:

За време оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, који су се водили између наоружаних формација на страни Српског, Муслиманског и Хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995. године, као припадник српске стране у сукобу на подручју општине Зворник, кршио правила међународног права из члана 3 став 1 тачка 1 под а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист“ бр. 24/50) и правила из члана 4 став 2 тачка а) и е) Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, на тај начин што је учинио и то:

Догађања у селу Скочић

Као припадник паравојне групе, тзв. „Симини четници“, у поподневним часовима 11.07.1992. године, заједно са другим припадницима групе и то: сада оптуженима из предмета тога суда К-По2-42/10 Богдановић Симом зв „Сима четник“, који је био командир ове групе, затим Стојановић Зораном зв „Трцко“, Шевић Ђорђем, Богдановић Дамиром и Гаврић Томиславом зв „Гавра“ као и неидентификованим војницима познатим по именима и надимцима: „Рајко“, „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“, „Богдан“, „Драгана“ и „Славица“, са два возила дошли у село Скочић, Општина Зворник, у ком селу су по принудном исељавању становника Муслиманске националности остали да живе са српским становништвом, становници Ромске етничке припадности, где су, сви заједно, саглашавајући се са предузетим радњама један другог, учинили:

1.

Противзаконито и без било какве војне потребе срушили џамију у Скочићу постављањем експлозива под темеље џамије те на тај начин уништили имовину великих размера и то тако што је један део групе учествовао у рушењу џамије, а други део групе, међу којима је био и окривљени Алић Зоран, био распоређен у непосредној близини и наоружан чувао стражу;

2.

а) После рушења џамије, ова паравојна група одлази у део села Скочић где су живели оштећени Роми, опкољава њихове куће, а затим све оштећене Роме - њих 27 цивилних лица међу којима су били деца, жене и одрасли мушкарци, истерују у двориште, у ком истеривању учествује и окривљени Алић Зоран, који заједно са војником по имену „Богдан“ на спрату куће Рибих Хамдије проналази сакривене оштећене: заштићену сведокињу „Бета“, њену тетку, бабу и брата и уз претњу оружја истерује их из куће у двориште, а при истеривању оштећених у двориште, припадници паравојне групе „Симини четници“, поједине оштећене су тукли рукама, ногама, кундацима пушака и другим предметима, наносећи им бројне телесне повреде, док су једно лице и убили на тај начин што су: оштећеног Агановић Еседа, оптужени Стојановић Зоран тукао бандашом бицикле по глави, оштећеног Рибих Арифа тукао неидентификовани војник рукама и кундаком пушке од којих удараца је овај пао на земљу, где га је други неидентификовани војник пуцњем из пушке лишио живота, због чега је оштећена Агановић Бисера реаговала тако што се овом војнику обратила плачним речима „Немој сине“, да би је због тога један, такође, неидентификовани војник ударио кундаком пушке по глави од ког ударца се оштећена онесвестила;

б) Након тога ова паравојна група извршила је претрес ромских кућа и оштећених цивила тражећи оружје и новац и одузимајући ствари од вредности на који начин су према њима нечовечно поступали и то тако што су:

- војник по имену „Богдан“ из куће оштећеног Рибих Мехмеда заједно са још једним неидентификованим припадником ове групе одузео телефон, кафу и сличне предмете,

- неидентификовани војник од оштећене Нухановић Хаџире одузео златну бурму са прста руке претећи јој да ће јој прст одсећи ако га сама не скине, а

- војник по имену „Драгана“ од оштећене заштићене сведокиње „Гама“ одузела златне минђуше, златне привеске у облику крста и потковице и златан прстен са руке уз речи „шта ће теби крст“;

в) Истом приликом ова паравојна група једном броју оштећених мушкараца наредила је да свуку одећу са себе и да врше међусобни орални секс, што су ови морали и чинити, а међу оштећенима су били и Агановић Мухамед и Агановић Есед (иначе рођени деда и унук), на који начин су према свим оштећенима нечовечно поступали, вређали људско достојанство и психички их мучили, обзиром да су сви оштећени били ближи и даљи

сродници, а при сексуалном чину је оптужени Богдановић Сима оштећеном Агановић Еседу ножем је одсекао пенис и тако га тешко телесно повредио;

г) Након напред наведених догађања, више припадника ове паравојне групе издваја оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ физички и психички их мучи, силује и према оштећенима нечовечно поступа и то тако што су:

- оптужени Богдановић Сима, оштећену заштићену сведокињу „Алфа“ одвео до ограде где јој је једним крајем опасача везао руке док је други крај опасача везао за ограду, па по свлачењу доњег дела одеће тако везану оштећену силовао, а по силовању кљештима покушао да јој извади два златна зуба,

- војник по имену „Богдан“, одвео у кућу и ту силовао малолетну оштећену заштићену сведокињу „Бета“, а после њега исту оштећену силовао је још неколико припадника ове паравојне групе, и

- војник по надимку „Тихи“, одвео је у кућу и уз претњу пиштољем силовао малолетну оштећену заштићену сведокињу „Гама“.

На крају ових догађања у Скочићу паравојна група „Симини четници“ оштећенима наређује да уђу у товарни сандук теретног возила у које возило су убацили и тело Рибих Арифа, те потом све оштећене њих 26 цивила, одвозе према селу Малеших.

Догађања у селу Малеших и Шетићи

1.

Исте вечери 11.07.1992. године, окривљени Алић Зоран заједно са другим припадницима паравојне групе „Симини четници“, као наоружани војник учествује у довожењу оштећених из села Скочић у село Малеших, где су по наредби оптуженог Богдановић Сима и сагласности са предузетим радњама један другог из заробљене групе цивила издвојили оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, тако што су им наредили да изађу из теретног возила, па када то заштићена сведокиња „Бета“ није хтела учинити, опужени Стојановић Зоран јој запретио речима: „изађи или ћу пуцати у тебе“, након чега су све три оштећене морале изаћи из возила а са њима да би их чували да не побегну изашли су војници по именима „Богдан“, „Драгана“ и „Рајко“, док је окривљени Алић Зоран са осталим припадницима паравојне групе међу којиме су били оптужени: Богдановић

Сима, Стојановић Зоран зв. „Трцко“, Шевић Ђорђе, Богдановић Дамир, Гаврић Томислав зв „Гавра“ као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“ и „Славица“), под окриљем мрака, друге оштећене, одвозе до једне јаме у насељу „Хамзићи“ у селу Шетићи (највероватније се ради о раније ископаној јами приликом вађења песка), и по наредби оптуженог Богдановић Сима и сагласности са предузетим радњама један другог ту их појединачно изводе из возила и убијају из ватреног оружја и употребом ножева, након чега лешеве бацају у постојећу јаму, и то тако што је један део припадника паравојне групе непосредно лишавао живота оштећене, а други део припадника паравојне групе, међу којима је био и окривљени Алић Зоран, распоређен у непосредној близини чувао стражу и пазио да оштећени не побегну, па су тако на овом месту укупно лишили живота 22 цивилна лица и то: Ферхатовић Мушку зв. „Бисера“, Бајрић Зумру, Бајрић Џемила, Нухановић Хаџира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибих Бибер, Рибих Сарајка, Рибих Шемсо, Рибих Исмет, Рибих Шефика (која је тада била у видно одмаклој трудноћи), Рибих Златија (коју су пре убиства силовали), Рибих Мехмед, Рибих Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба, а ранили једно лице, оштећеног малолетног Рибих Зија, рођеног 16. фебруара 1984. године, који је сплетом околности преживео овај догађај, а пре него што ће га извести из камиона до јаме оштећени тражио да иде код мајке, а они му одговорили „Сад ћеш ићи код мајке“ и након пуцања и ударања ножем бацили га у јаму.

2.

За време боравка у Малешиху у периоду од неколико месеци почев од јула месеца, па до пред крај 1992. године, паравојна група „Симини четници“ паравојна група „Симини четници“: Богдановић Сима, Стојановић Зоран зв „Трцко“, Шевић Ђорђе, Богдановић Дамир, Гаврић Томислав као и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“, „Богдан“, „Драгана“, „Рајко“ и „Славица“), под командом оптуженог Богдановић Сима, у којој војници из групе прихватају радње један другог, а међу којима је био и окривљени Алић Зоран, незаконито је држала затворене у кућама у Малешиху, оштећене цивиле: заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, које су лишене слободе и заробљене 11.07.1992. године у Скочићу, као и раније лишене слободе и заробљене оштећене: сада пок. Карић Дину, Карић Муневру и Бећиревић Сенију – звану Сена, све три из Цапарди, затим наређивала оштећенима „Алфа“, „Бета“ и „Гама“

да им спремају храну, чисте куће где су они боравили и да им перу њихове уноформе што су оштећене и чиниле па и по повратку ове паравојне групе са места званог „Хамзићи“, на који начин су их и психички мучили обзиром да их је крвава униформа подсећала на смртна страдања њихових најближих сродника, а током читавог боравка у Малешиху, све оштећене су уз примену силе биле примораване да припаднике ове паравојне групе сексуално задовољавају, често и више њих у кратким временским интервалима и то тако што су:

- исте ноћи, одмах по доласку у Малеших, све три оштећене су силовали и то: оштећену заштићену сведокињу „Алфа“ припадници ове групе по имену „Раденко“ и „Лазих“; оштећену заштићену сведокињу „Бета“ оптужени Стојановић Зоран; а оштећену заштићену сведокињу „Гама“ неидентификовани припадници по надимцима „Рајко“ и „Бели“ ;

- за све време боравка у Малешиху све три оштећене биле свакодневно сексуално злостављане и силоване више пута од већег броја припадника ове паравојне групе при чему је: оштећену заштићену сведокињу „Алфа“ силовао, тукао и над њом се сексуално иживљавао оптужени Стојановић Зоран као и припадници ове групе по имену „Раденко“, „Рајко“ и „Лазих“; оштећену заштићену сведокињу „Бета“ силовао, тукао и сексуално се иживљавао окривљени Алић Зоран, оптужени Стојановић Зоран, Шевич Ђорђе и Богдановић Сима, који је оштећеној претио да не сме рећи његовој жени или ће је убити, као и војник по имену „Богдан“, „Дејан“, „Рајо“ и „Савкић“; док је оштећену заштићену сведокињу „Гама“ силовао, тукао и сексуално се иживљавао оптужени Стојановић Зоран као и војници по надимцима „Жути“ и „Јазо“ који је оштећену терао да се скине и игра гола на столу.

Догађања у селу Клиса

Крајем 1992. године, паравојна група „Симини четници“, којом је и даље командовао оптужени Богдановић Сима, а у којој су били сада оптужени: Богдановић Сима, Стојановић Зоран, Шевич Ђорђе, Богдановић Дамир и Гаврић Томислав, као и окривљени Алић Зоран, те други непознати припадници ове паравојне групе, из села Малеших одлази у село Клиса и са собом принудно одводи и оштећене: заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ као и Карић Муневеру и Бећиревић Сенију, које и даље незаконито држе затворене и према њима нечовечно поступају пошто су оштећене „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ и даље морале прати уноформу ове паравојне групе, чистити куће где су они боравили и спремати им храну, а током

боравка у Клиси све оштећене су и даље биле примораване да сексуално задовољавају поједине припаднике ове паравојне групе,

- тиме је окривљени Алић Зоран учинио кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из члан 142 став 1 КЗ СФРЈ у вези члана 22 истога Закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

КОНСТАТОВАЋЕМО да су прочитане оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 7/08 од 30.04.2010. године и КТРЗ бр. 11/10 од 23.02.2011. године. Алићу јесте разумели оптужницу? Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је Алић разумео оптужницу.

Само ћемо КОНСТАТОВАТИ да је у међувремену приступила пуномоћник оштећених Славица Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо приступити фази поступка када се саслушавају окривљени.

АДВ. РАЈНА ЂУРИЋ: Бранилац Алић Зорана, је ли могу поверљив разговор само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поверљив разговор? Па хајде, можете да разговарате са окривљеним.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је бранилац окривљеног Алића, адвокат Рајна Ђурић тражила кратку паузу, ради консултације са својим окривљеним, па се након кратке паузе у трајању од два минута наставља главни претрес.

САСЛУШАЊЕ ОКРИВЉЕНИХ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су пре саслушања прво-окривљеног Богдановић Симе остали окривљени удаљени са заседања до позивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будите ту у близини, не морате да идете далеко, ја мислим да неће бити потребе да дуже остајете, па ћемо вас звати једног по

једног, будите ту сви испред, само нека остане Богдановић Сима. Приђите Богдановићу. Упалите микрофон, ево сада ћемо. Ви сте имали прилику да изнесете своју одбрану на главном претресу од 14.09. је ли остајте при том Вашем ставу?

ОКР. СИМО БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не изнесите своју одбрану, да не одговарате на постављена питања?

ОКР. СИМО БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код онога што сте рекли у вези Ваше кривице што сам Вас питао, је ли то остајете све при томе?

ОКР. СИМО БОГДАНОВИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени и даље не жели да износи своју одбрану и да одговара на постављена питања, а остаје при свему ономе што је изјавио на главном претресу од 14.09.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОКР. СИМО БОГДАНОВИЋ: Да, само не сећам се шта сам, нисам ја давао никакву изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате транскрипт, све пише у транскрипту. То је то, можете да седнете. Захваљујем. Нека уђе Дамир. Добро, Богдановић Дамир.

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте износили своју одбрану на главном претресу, да ли остајете при Вашој одбрани коју сте изјавили?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Остајем у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу Ваше кривице, односно кривичне одговорности?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Не, ја немам ништа, нисам крив ни за шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оно што сте изјављивали?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Оно што сам изјавио то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте изјавили на главном претресу?

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени Богдановић Дамир остаје при свему оно што је изјавио на главном претресу од 14.09.2010. године и нема више шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питање за окривљеног? Нема. Захваљујемо, можете да седнете.

ОКР. ДАМИР БОГДАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе Стојановић Зоран. Стојановићу, Ви сте имали прилику да изнесете своју одбрану на главном претресу, је ли остајете при томе што сте изјавили?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте хтели нешто да додате што нисте рекли?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему као што сте изјавили на главном претресу?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени Стојановић Зоран остаје при одбрани коју је дао на главном претресу од 16.09.2010. године, како и у погледу своје кривице и нема шта да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питање за окривљеног? Нема. Захваљујем, Стојановићу можете да седнете. Нека уђе Гаврић Томислав.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврићу Ви сте износили своју одбрану на главном претресу од 15.09.2010. године?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при тој Вашој одбрани?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате што нисте рекли, а желели би да кажете?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све остаје исто?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени остаје при својој одбрани коју је дао на главном претресу од 15.09.2010. године и при свему ономе што је тада рекао, те да нема шта да дода у својој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питање за окривљеног?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Гаврићу, можете да седнете, захваљујем. Шивић Ђорђе. Добро Шивићу, мало пре смо видели да остајете при оном што је било на главном претресу, не желите и даље да изнесете своју одбрану и да одговорате на постављена питања?

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени Шевич и даље остаје при свом ставу који је изнео на главном претресу како у погледу кривице, тако и у погледу чињенице на који начин жели да се брани у овом поступку, тј. изјављује да не жели да износи своју одбрану и да одговара на постављена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Нека уђе Алић Зоран. Приђите Алићу за говорницу што би рекли.

Окривљени ЗОРАН АЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Алићу, Ви знате шта Вам је стављено на терет и пре свега, пре него што почнете да дајете одбрану, ако желите уопште да дате одбрану, ја ћу Вас питати да ли признајете кривично дело које Вам је стављено на терет с једне стране, и с друге стране да ли ћете износити данас своју одбрану, на који начин ћете се бранити? Да се изјасните у погледу Ваше кривице, односно кривичне одговорности.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Што се тиче кривице не, не признајем кривицу јер ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сматрате се кривим?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не сматрам се кривим. Прво, што сам тад имао 17 година, ништа нисам урадио, значи, што ми се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли желите да изнесете данас одбрану? Гледате у браниоца. Гледајте у нас овде. Алићу.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да изнесете одбрану?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Па позван да се изјасни да ли признаје извршење кривичног дела и да ли ће данас изнети своју одбрану, изјављује да кривично дело не признаје те да ће данас дати своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре свега, пре него што почнете да дајете одбрану, ја бих Вас питао само, пошто сте давали одбрану код истражног судије, да ли остајете при тој одбрани?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете у целости?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Изјављује да у целости остаје при одбрани коју је дао код истражног судије, с тиме што додаје:

Добро Алићу, Ви имате право да у неометаном излагању изнесете данас своју одбрану. Знате шта Вам је стављено на терет, које су оптужбе, јесте ли се спремили за данас, са браниоцем јесте ли конципирали одбрану?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да почнете? Изволите, нећу Вас прекидати ако Вам је тако лакше, ако Вам је лакше да Вам постављамо питања можемо и то, али у сваком случају имате право да у неометаном излагању изнесете оно што имате да кажете. Изволите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па што се тиче, пошто мени стављате на терет дете, мислим заштићеног сведока, је л' тако, „Бета”, прво значи никакве сексуалне односе нисам имао са њом, друго није ниједно од тих заштићених сведока нит' сам малтретирао нити сам чувао стражу, ја сам изнео и кад сам давао изјаву да нисам имао од чега, од кога да чувам стражу, нит' ми је господин Богдановић могао да нареди да чувам стражу што се тога тиче. Поново понављам, пошто видим кад је моја адвокатица уложила жалбу да се браним са слободе, као увид у спис за „Бету”, увидом у спис, значи особа је побркала „шерпице и лончићце” у једној изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, нисам Вас.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Побркала је нешто, у једној изјави пише да је Богдановић, да је Богдан неки, и ја да смо ушли на спрат, истерали из куће, у другој изјави да је један ушао војник са митраљезом, она је знала шта је митраљез, да је истерана напоље. Значи, то нема везе с везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сад говорите о „Бети” је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: О „Бети”, „Бети” да, пошто се она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви знате ко је „Бета”?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Можда кад бих је видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да Вас питам.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Извињавам се, прошло је 19 година, а ја сам тад имао 17 и три месеца. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сад почели некако да не кажем од краја или од средине, да ли можете да почнете од почетка, од доласка Вашег у Босну и приступање јединици? Изволите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја сам дошао '92. године после пада Зворника, био сам у дому у Бањи Ковиљачи пошто сам остао без родитеља и нисам имао другог

избора, отишао сам на ратиште. Дошао сам у јединицу, прво ме тај командант није хтео да прихвати, јер сам био малолетан. Ја сам му испричао свој проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је командант „Жућа”, је ли тако, то сте рекли у истрази?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Свој проблем сам му изнео и некако је прихватио да останем ту у тој јединици, после извесног времена, не могу сада да се сетим тачно, у акцијама нисам учествовао, значи био сам ту. Очистиш нешто шта има, шта ја знам, да спреме се собе, господин неки, не знам му име тачно, ја мислим може Перо бити да је Јанковић из Дубнице дошао је и тражио је помоћ за своје село и ја сам тако са војницима причао и питао је л' могу ја да идем. Онда смо с камионом отишли на Мајевицу, с Мајевице смо отишли у ту Дубницу и били смо не знам неко извесно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е само овако, ко је отишао, кажете „отишли смо”, да ли можете да се сетите, из те јединице за Мајевицу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја, Сима, Сима Богдановић, покојни Богдан, не знам још да некоме не стављам на терет нешто, не, не знам тачно, знам, пошто сам са тим покојним Богданом се највише дружио и највише смо блиски били, значи Богдановић Симо, ја, Богдан, не знам, не знам још ко је био, било нас негде ту око 20, 25 војника не знам тачно, не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви из те јединице у којој сте били, те „Жућине” те јединице?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на челу вас који сте отишли у Мајевицу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Богдановић Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се он ту појавио као вођа те групе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па не знам, највероватније да је и он добровољно човек као и ја што сам рекао да ћу ићи у помоћ том селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јер више нисмо имали потребе да будемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али што нисте Ви или тај Богдан били вође, зашто је Сима?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Што нисмо ми, што ја нисам био вођа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како је он, ко је њега, да ли је неко њега поставио за вођу те групе или?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па ја не знам да ли је још био неко са 17 година командир вода. Је л' постоји да је неко био са 17 година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите то је због година?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па прво због година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је неко поставио?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је поставио неко за вођу те групе, па је отишао на Мајевицу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Богдановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Жућа” или неко? Не знате то?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, хајде наставите, само то да рашчистимо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Били смо тамо, не знам колико смо извесно време били, у том селу Дубница и дошло је до напада муслиманских паравојних јединица на нас, на село управо не само на нас и ми смо морали да се повучемо из тог села. Али, наглашавам паравојних јединица муслиманских. Повукли смо се на Мајевицу, а у међувремену прије него што смо се повукли, наших три војника из јединице и један из села ишли су по санитарет на Мајевицу, упали су у заседу и погинули су сви четворица. Кад смо ми се извукли из Дубнице, дошли смо на Мајевицу, отишли на сахрану тим војницима и вратили се на Мајевицу поново. Ту су нам се прикључили неки људи из Дубнице момци млађи, пошто је то село већ у фази распадања било, прикључили су се нама. Одатле смо, значи, отишли на сахрану, то сам рекао и вратили смо се сви и команда нас је пребацила, били смо два, три дана ја мислим у Милићима, поново је команда иста Зворничке бригаде вратила нас у село Малешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад само прелећете. Мене само интересује време, колико сте били у Дубници, кад сте Ви отишли на пример из Зворника у Дубницу, да ли знате можда месец? Дошли сте после пада Зворника у јединицу.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је протекло времена док нисте отишли за Дубницу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пада Зворника?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам, можда месец, можда месец ипо, не знам тачно. Искрено да Вам кажем ја сам заборавио да ми је прекјуче, прије четири дана био рођендан, а да се сад сетим шта је било пре 19 година. Значи, не знам, не знам, можда месец, можда месец ипо дана, не могу тачно да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте у Дубници колико?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па исто можда до месец дана, отприлике на три, четири дана прије напада на колону тузланску. Ми смо се прије извукли, прије напада на колону тузланску, прије можда пет дана од тог напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је негде у мају било, напад на Тузланску колону?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после прелазите у Милиће?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, били смо пар, отишли на сахрану овим војницима, вратили се на Мајевицу, организовали се и отишли смо за Милиће можда два, три дана смо тамо били и команда је поново наредила, јер треба селу Малешићу, пошто ваљда нису имали довољно војника немам појма, да будемо тамо. Били смо у том Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли, пре него што сте дошли у Малешиће, јесте ли свратили негде или сте право ишли?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: За Милићево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Милићево, односно из Милића за Малешиће?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте свраћали у Зворник?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па морамо кроз Зворник проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли сте свраћали у команду у Зворнику?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не сећам се, можда јесмо, можда, не могу сад да Вам кажем јесам или нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У Малешићу смо били ту, не знам колико то извесно време и команда је, не команда него командант бригаде наредио највероватније, не највероватније сто посто пошто је била празна линија да пређемо у Клису ту, а да се вратим пошто смо у Скочићу. Кад смо дошли у Малешић, опет ја остајем при томе да није то била Симинова идеја да се тај Скочић очисти, значи, то је била идеја сигурно команде Зворничке бригаде, командант ко је био не знам, мислим бригаде ко је био. Ми смо отишли у Скочић, знам да је било можда, не знам отприлике било је негде вече, мрак, већ пада, мрак је био, једна је група шта ја знам отишла горе према џамији, ја и Богдан смо остали код камиона, пошто сам ја патио од тог камиона да га возам и да будем нон-стоп уз њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кренуо у Скочић? Причали сте да су један џип и један камион ишли.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте били тамо код резервног точка од камиона?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у џипу, хајде ако можете да се сетите?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја мислим да је Симо возио џип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: А остало ко је био не знам, ко отприлике колико се, сад нисам сто посто сигуран да је била та Дина, али то је осамдесет посто сам несигуран, двадесет посто сам сигуран Дина Карић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А некакав већи проценат је био за Дину у истрази.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте сигурни да је била Дина?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па кажем не могу, па кад сам дошо већ на брзину је све било, значи, ја нисам знао малтене ни где сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак сте спомињали и неку анегдоту, неке шале које су се збијале на ту тему, како је Дина почела да руши џамије и тако даље, то сте причали код истражног судије, зато Вас подсећам сад.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, то, па рећи ћу, полако, али кажем не могу сад сто посто да кажем била је, да кажем сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још, да ли знате можда ко је још био у џипу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја не знам, можда је био, до села можда је био мали Богдан тај што је погинуо, али опет Вам кажем нисам сигуран сто посто баш да је и он био ту, ја знам да сам био ја у том где је резервни точак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био на камиону, хајде да видимо прво, на том товарном делу камиона где сте и Ви били, где је тај резервни точак, па тај део, ко је био од припадника јединице да ли можете да се сетите тога?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Био је Рајко, Рајко, Зоки, Зоран Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Стојановић да ли има неки надимак?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па „Трцко”, Зоран Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показујете на друго-окривљеног.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треће-окривљеног у ствари, извините.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Био је тај „Тиша”, ја мислим „Тишо”, „Тиша”, „Тиша” тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате само надимке или знате и имена?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам имена, надимке знам тако, имена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте се ви споразумевали између себе, ословљавали сте се са надимцима?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па зависи, Богдан је био Богдан, значи, он није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао презиме Богдан?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Миловановић, Миловановић ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миловановић?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А „Тиша”?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па Зорану Стојановићу нисам знао презиме док нисам прочитао у оптужници. Знам га само као „Трцка”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели смо то да нисте знали. Ко је још био? Значи, Богдан, „Тиша”, Зоран Стојановић, Ви, Рајко сте рекли?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, не знам да ли је била можда та Славица, за њу не могу да гарантујем да је била, Савкић, ето што отприлике могу да се сетим људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Златан је ли био?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Златко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неког Златана?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Златан, Златан из Дубнице, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Сујић Русмир? То су нека имена која сте спомињали код истражног судије па ја.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да, јесте, ја мислим да јесте био Сујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је био? А Лазић Саво?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Лазо Савић да, покојни Лазо Савић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Лазић Саво? Спомињали сте неког Полића?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Полић није био, Полић је погинуо прије тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тог догађаја?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Пре тога је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Дамир Богдановић, Симин син?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Знам да је Симин син, али нисам сигуран, можда, не могу да кажем и јесте и није, јер момка нисам познавао, дође буде дан ту, видим га, колико војника прође не могу да гарантујем да је био Дамир, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте сигурни Ви кажите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јер глупо је сад да кажем јесте, а није, или био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да кажете јесте ако није био.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ако нисте сигурни.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једна ствар, друга ствар Шивић Ђорђе да ли је био?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Шивић Ђорђе деведесет посто да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Значи, да није био тад с нама, не што је он ту, него да није био Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, да ли га се не сећате одатле или шта, на основу чега сте закључили деведесет посто да није?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па зато што је дошао ту био пар дана и кад сам дао прву изјаву реко сам био је ту пар дана момак, отишао је са девојком својом, зашто, не знам, друга је кућа био од мене, ми смо само контактирали здраво, здраво, довиђења, то је био контакт сав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био пар дана?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У другој кући био ту у Малешиху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у Малешиху?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Малешиху, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешиху је био пар дана?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је он отишао, да ли пре Скочића или после Скочића, хајде на пример?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја мислим да је отишо прије Скочића, не мислим него деведесет посто је отишо прије Скочића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та његова девојка како се зове?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и она отишла с њим?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она је отишла пре Скочића?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, и за њу сам деведесет посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте деведесет посто?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Сигуран да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није ни била у Скочићу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите, да питамо за Гаврић Томислава, исто овде окривљеног, да ли је он био у Скочићу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Гаврић Томислава не знам да ли је био, не могу, исто нећу душу да грешим, човека нисам, мало прије сам га, једва сам га нисам ни познао да ми није рекао Алићу. Значи, не могу да се сетим сад, извините али стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете, разумем.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: А друго, да Вам кажем, ја сам '93. рањен, значи, то можете проверити да ми је пет минута фалило да умрем, значи, ја сам пола ствари, дешава ми се у соби сад да пет пута човека за исте ствари питам. Значи, пола сам људи заборавио. Оно с киме сам био близак, као тај Богдан, с киме сам малтене фактички он је дошао, нашли смо се у Лозници, дошао је са мношћу у ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо видели. У камиону сте били где је резервни точак, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Дошли смо у то село, изашли смо из камиона, већ оно мрачак падао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то мало село или је велико, онако по површини?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Никад нисам био и тад први пут сам био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте дошли камионом, идете, јесте ли ушли у село или сте дошли до границе села, или сте ушли дубоко у село?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам село, кад сам читао списе видео сам да је село из три дијела, српско, ромско, муслиманско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је који део?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам, значи, никад нисам у животу био у том селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тад?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Осим тад, и да постоји то село нисам знао, и сад кад би ме неко питао где је Скочић ја не бих знао да објасним где је, знам да је негде између Козлука и Зворника, а где је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратимо, ко наређује „идемо тамо и тамо”, како сте ви дошли у Скочић, да ли се сећате тога?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Како смо дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не превозним средством.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вас питам?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па команда је, значи, Зворничка бригада највероватније наредила, није наредила него издала наређење господину Богдановићу да се очисти село. Знате шта подразумева да се чисти село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то претпостављате да је то команда Зворничке бригаде рекла прво-окривљеном?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не претпостављам, јер нормално је да не може један човек значи који, хајде да назовемо вод, колико нас је било вод један, већина служила војску и зна шта је вод, не може он, значи, да нареди идемо сад, пример лупам да чистимо Вождовац. Не може он, постоји изнад њега ко наређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вама даје наредбу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нама издаје наредбу Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сима?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да, он је нама тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао, шта каже Сима, како је наредба гласила?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Идемо у акцију, тако, ја мислим да је тако нешто било слично, не могу сад да кажем сто посто, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекао где се иде, која акција?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, не. Колико се ја сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О акцијама ћемо после. Нешто сте причали о тим акцијама каквих је било и тако даље. Зашто Вас питам, код истражног

судије сте рекли да је, „може бити да је то дао мали покојни Богдан из Лознице, неко дошао и рекао да се спакујемо, да идемо на задатак, може бити да је овај мали покојни Богдан из Лознице”.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, то сам рекао зато што је Богдан оно више био, не више био, него код Симе тамо, шта ја знам и он је, можда је он, ја мислим да је он дошао и рекао да идемо у акцију, могао је мени Сима да каже „Зока 'ајде иди реци војницима да се спакују идемо на задатак”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви мислите да је Сима рекао Богдану, па је он пренео?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јер је Сими навјероватније, ја кажем највероватније неко наредио из команде, из бригаде, а Сима је пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пренео наредбу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Богдану, „Богдане, иди реци момцима да се спакују идемо”, зато сам и рекао да мислим да је Богдан пошто смо у кући били ја, Богдан, не знам ко је, пар нас колико је било у кући тој где сам ја био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратимо се у Скочић, ја сам Вас прекинуо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стижете до које тачке у селу Скочић, до ког дела села?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: То Вам не знам рећи, не знам да Вам објасним, како да Вам објасним кад не знам и не познајем село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: 'Ајде да сте ми прво рекли у Малешић, па као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ту џамију, причали сте о томе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Горе нисам ишао ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте удаљени од џамије с камионом?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па можда 50, 60 метара 'ајде. Колико смо ми отишли од џамије, па можда 50, 60 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко одлази до џамије?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Отишо је Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановић Сима, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Богдановић Сима, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто постоји овде окривљени Богдановић Дамир.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не буде забуне због транскрипта и тако, морате да кажете.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Богдановић Сима, Зоран Стојановић и не знам ко је, ја мислим да ли је „Тиша” био, ја мислим да је „Тиша” тај, не знам му име, не знам да ли је још ко ишао, значи, отприлике њих тројица, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица иду према џамији?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, са џипом тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то значи да су и Зоран Стојановић и „Тиша” били у џипу, хајде сад кад тако, тако делује.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па тако да, али стајали смо са камионом, изашли из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро само да разјаснимо да не буде неспоразума. Значи, Сима излази из џипа, а Зоран Стојановић?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Зоран ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И „Тиша”, одакле излазе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зоран Стојановић и „Тиша” излазе из?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па Зоран је био у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из камиона? Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: За „Тишу” сад, ја мислим да је и „Тиша” био са нама или је био са Симом, сад опет да не, човек је мртав нећу да га, да лупам без везе, јесте био није био у џипу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и одоше њих тројица према џамији?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко да ли знате то?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: То сам навео кад сам, ја мислим да је била та Дина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према џамији?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да. Остали смо ја и Златан и Богдан. Остали смо код камиона, запалили цигарету, седели смо ту, чула се експлозија, они су се вратили назад и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула се експлозија, да ли се види нешто?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па већ је мрак био, фактички већ је оно мрак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види шта је експлодирало?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па шта је експлодирало, па експлодирала џамија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели то?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па нисам баш могло да видим оно, видео сам са 50, 60 метара видео сам да се срушила џамија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је срушен, минарет онај, кула она, шта је срушено?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ма не знам како се зове, минарет ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било прашине? Па питам Вас мислим.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да Вам кажем не можеш у мраку видети да ли има прашине да ли нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се затресло?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Шта се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се затресла земља, подрхтавање од експлозије?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па не руши се зграда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је џамија? Верски објекат?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисте ме разумели, не, верски објекат јесте, али не руши се зграда нека велика, па се поставља да се баш затресе, то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја нисам осетио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро, то Вас питам.
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јес' да сам лаган, али нисам осетио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само детонација?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, оно мали пламенчић шта је, пламен од, кад је експлодирала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су њих тројица отишли према тој џамији, јесу ли понели нешто са собом?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, нисам гледао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки пакет?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисам гледао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Експлозив?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисам гледао ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели. Добро. И?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Вратили су се доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли кажу нешто?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке оне шале?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, не, ја их уопште нисам ни слушао, јер кажем да смо нас тројица били можда два, три метра од камиона, запалили смо цигарету, причали оно без везе, нешто смо између нас тројице, пошто је тај Златан он је био из Дубнице и он је причао шта ја знам шта му је остало тамо, немам појма, не могу да се сетим сада о чему је он причао. Тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам рекли зашто иду према џамији?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћуте?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нит' сам питао нит' сам знао да ће горе баш да оду да руше, то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо већ код тога само да Вас питам, спомињали сте то џамија, да ли је било и раније рушења џамије, пре тога, од стране ваше јединице?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте код истражног судије Шепак, је ли тако беше?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Кад је било, не знам датум, не знам датум, било је давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пре Скочића било?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам, може бит' да је прије, може бит' да је после, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам само, пошто имамо неке ту исказе за Козлук, да ли знате да је рушена џамија у Козлуку можда?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: За Козлук знам, али нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били ту?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа, знате да је срушена, али не знате ко је?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Знам да је срушена, али не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, хајде наставите.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: То сам прочитао од сведока оног да је он са сто метара гледао наводно да је видео некога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да коментаришемо шта су сведоци рекли.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам, хајде можете да наставите. Враћају се, ту сте стали, ја сам Вас прекинуо. Враћају се доле од џамије према Вама?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, колико је њих било немам појма, ушли су тамо у двориште, нормално да се прво пита је л' имају оружје, да не би дошло случајно као што се пар пута десило да каже нема оружје па дође до пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, они улазе у неко двориште колико сам схватио?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да, ту где је био камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион је паркиран колико од дворишта?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па можда 3-4 метра, 'ајде 5 можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад људи који су били у камиону, ти припадници једнице, јесу ли они били око тог дворишта, где су били распоређени, како су стајали?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па већина њих је седела, јер то што хоћу ја да кажем под тим то чувао стражу, ту нисам имао од кога да чувам стражу, ни кога да чувам, разумете шта ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, јасно ми је.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јер ту, значи то је, ја нисам знао значи, одакле смо ми дошли Козлук, то је све Срби, ко ће нас доћи нама одоздо, са те стране, изнад нас је по, значи, како сам читао, тај трећи део изнад је линија Срби,

опет ко ће доћи са те стране, опет Срби, ко ће нас, то чувао стражу, зна се шта је чување страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муслиманско становништво није било ту у Скочићу, је ли тако, је ли знате то можда, јесу ли биле празне куће, не знате?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, говорите „од кога чувам стражу”, можда је постојало неко муслиманско становништво, да ли знате о томе нешто? Не знате ништа?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, само сам прочитао када сам читао списе да је постојало муслиманско становништво ту, али ту да су биле куће, али не знам шта је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте читали да су претходно исељени можда зато Вас и питам, да ли сте знали за то?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Прије нисам док нисам прочитао у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте прочитали? Добро, хајде онда. И ко први улази у то двориште?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам и то се не, прво, не, не, стварно не знам, јер нисам уопште гледао нити обраћао пажњу ко улази, седели смо и даље ту причали. Оно чула се галама шта ја знам, у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи у дворишту, јесте ли то видели, пошто сте стајали ту пушли сте цигарету, јесте видели?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па нисам видео, већ је оно баш почео добро мрак, а друго јер сам био како је камион овако окренут са ове стране, пример стављам, са ове стране је село, овај, те куће. Ја сам био са ове стране, нас тројица, тако да уопште фактички ме није ни занимало, јер видим да нема пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ви те људе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Видео сам када су их ставили оно, када су улазили у камион, али оно како сам их видео на блиц онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их видели у дворишту?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог нисте видели у дворишту?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Видео сам да излазе људи, разумете да се чују у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле излазе? Одакле излазе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па излазе из кућа, одакле ће излазити. Из кућа излазе, али нисам ја видео шта знам видео сам неког човека висок или мршав или шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели како су обучени ти људи?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали цивилну униформу, цивилна одела или су имали војне униформе, ето то је питање?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Цивилна мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна? А на пример жене, како су биле обучене, јесте видели то можда?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имале можда оне димије, шалваре, како се зове?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам, нисам гледао и нисам загледао, јер кажем опет уопште ме то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било деце?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Можда је било, то не сећам се, не сећам се да кажем јесте или није било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старијих људи, жена?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Жена јесте било, људи старијих, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете нема пуцњаве, то сте рекли мало пре у том?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да, није ме интересовало, јер немало, значи нема да је неко некога напао ту да се пуца, па оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ви ту тражите онда када нема, шта ви тражите ту где нема пуцњаве, што се улази ту, шта, јесте се Ви питали о чему се ту ради?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па немам шта да се питам, значи, то је највероватније наређено од Зворничке бригаде да се то село исели, значи, да се очисти село, а пошто друге јединице, па ћемо бити ми жртвени јарци по ко зна који пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да не ради то нека њихова јединица, него ваша јединица?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у ком смислу Ви сте рекли да се исели или да се очисти?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па чишћење села или исељавање, исто је. Чишћење села значи да се то становништво исели одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за Вас чишћење села?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. И нисте видели ко је први ушао у то двориште?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели уопште да је неко ушао?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па ушли су, ја сам рекао да су ушли, али не знам ко, ушли су војници нормално. По имену не знам ко је ушао сада да кажем по имену ушао је Перо, Ђуро, шта ја знам, нисам видео ко је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте рекли да сте видели ко је ушао, причали сте код истражног судије поименце ко је ушао, ко је ишао, зато Вас и питам, да ли можете да се сетите тога, нећу да Вам предочавам сада, ево, само што можете да се сетите?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па највероватније да сам рекао, значи, зна се ко први иде, ко је вођа он први иде, зато сам можда рекао, ја сам господина Богдановића, ако сам споменуо његово име, ја сам сматрао, значи, командир да иде први, јер не иде обичан војник него командир, било то чишћење села, била нека акција значи да иде вођа први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли и рекли сте још нека имена, поменули сте Ђурића, споменули сте неког плавог крупног човека, поменули сте „Тишу” и Стојановић Зорана?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па поменуо сам зато што су, како да Вам објасним, ту било око капије, ја сам значи, тако сам реговао највероватније, јер сам рекао они су ушли, јер су они ту већ били код капије, зато сам и рекао највероватније да су они ушли и остали можда још колико их је било не могу да набројим тачно, људи. А зато сам и рекао то што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете Ви да стојите, је ли Вас боли нога?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ма могу, издржаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ако можете да седнете. Ви немате ногу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате протезу?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте да седне. Је ли има нека столица? Што не кажете, можете да седнете, нећемо да Вас мучимо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да ли постоји могућност чаша воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете и чашу воде, нема проблема.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се уморите Ви нам кажите да направимо паузу, па ћемо наставити, седите слободно тако. Кажите нам, немојте да. Добро. Видели сте то што сте видели, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, улази се у двориште, је ли чујете некога, нешто?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па знате како, те жене препале се нормално да су врискале, да су оно да плачу нормално жена као жена, извињавам се госпођама, па оне када су виделе униформе са оружјем оне су се препале тога. Можда је то трајало пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се чују деца, хајде када смо рекли?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја искрено да кажем нисам чуо, плач дјеце нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли пола сата траје?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Можда пола сата ето да не претерам, 'ајде 45 минута, то оно шта ја знам претресање куће да нема оружја и натовари се на камион и кренули смо за Малешић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви радите за то време, док се то дешава тих пола сата, 45 минута?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Стајао сам код улаза где се улази, где је та гума што сам објашњавао, ту сам стајао и чекао сам, тамо смо дедели да кренемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То код камиона стојите?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на капију на улазу у дворишту, где се то налази?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па капија се налази, значи како је то, гдје се улази, значи можда одатле једно 4-5 метара од места где сам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капија та?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где гледате?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па гледао сам када су их уводили у камион, када се уводе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, за тих 45 минута, хајде нека буде и пола сата, у том временском периоду, шта Ви радите, где гледате Ви док се то дешава, тамо у том дворишту?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Шетали смо око камиона, ништа, причали нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално све?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, ништа нисмо коментарисали ни о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви мислили да се тамо дешава? Јесте имали неку идеју?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас није интересовало или?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да Вам, није ме интересовало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас не интересује, тамо цика, вриска, улази се, Ви пушите, причате, шетате?
ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па није ме, не знам, није ме баш интересовало. Не знам што ме није интересовало, али ме није интересовало да улазим уопште, ни мене ни тог Златка, јер је он можда би и пошао он да уђе, али ја, јер је био момак изгубио је ујака, село му је изгорело, баш је био оно како да вам објасним, ја сам рекао „остани са мном да пушимо ту и причамо”. И онда смо почели тему о његовом селу, и онда је и Боки нам се покојни прикључио, тако да смо причали о томе тако да нисмо ми, сад наводно видим да када сам читао списак, да Богдан да је ушао на спрат куће, да је нашао те особе, то је само једна лаж, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан није улазио уопште?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Значи смем не да се закунем, да кажем да је то била лаж, каже телефон, да је то била 1999. година, 'ајде када су почели мобилни телефони, па кажем узео мобилни телефон, али фиксни телефон, кафу, то ми је глупо. Онда, што помиње се то сечење пениса и то, то је само једна велика, велика лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сад, мало пре сте рекли да ништа нисте видели шта се дешава тамо?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисам видео, али знам, значи, колико познајем на пример, колико сам био ту у тој групи, значи, прије би неко убио него да сече пенис или што сам прочитао да имају секс ђед и унук, то је, то је мало више ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да то нема шансе да се то десило? Је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, прво ми смо сви били војници, а нисмо били звери, ја разумем убиство, али то баш да је то урађено како је наведено, то је стварно велика, велика лаж. Али, пошто су ти заштићени сведоци имали доброг учитеља па су тако и исказали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Јер пазите само да вам кажем, пошто Ви кажете наводи се можда, шта ако сазна команда за то, пример стављам. И имало је се ту времена, значи, да они имају секс, да вамо да се сече, то је, значи, само једна велика, господине судија лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ако команда сазна да се то десило?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ће бити? Шта би било на пример?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па постоји војна полиција, постоји војни затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите оно што се десило да је то у реду, са тим Ромима?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па није у реду, није у реду. А зашто није реаговала ту команда Зворничке бригаде, зашто није реаговала војна полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви мене питате сада, је л' да?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па не, него кажем, само стављам пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу? А зашто није реаговала, сами сте поставили питање, да ли знате одговор?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам зашто није. Па не знам зашто није, ја бих волио да знам. Ја бих сад волио да знам.

АДВ. РАЈНА ЂУРИЋ: Могу ја да кажем судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да не можете. И?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Кренули смо за Малешкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, шта се, утоварају се у камион ти људи, како се утоварају?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па оно за руку нормално, као како да вам објасним као нас командири када воде за руку у камион, седну горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко се попео горе па подиже?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови одоздо он помаже да се попне неко?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Већина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већина? А где сте Ви били ту? Јесте Ви помагали?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Стојао сам и гледао кад улазе ови горе, шта ћу ја да помогнем када сам најмањи био и нејачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је учествовао у утовару тих људи у камион?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не могу да се сетим имена, опет кажем, нећу на некога да што кажемо, да кажем тај је, а човек није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо неку причу, па и Ви сте на неки начин то и рекли да је неко у лежећем положају утоварен на о-рук, да су била, чак неко спомиње од сведока и колица нека.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Шта помиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колицима за бетон?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја поменуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведока, сведоци су поменули. Да ли сте видели то?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: С колицима за бетон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је отоварен тај човек што је лежао, причали сте о томе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Испод пазуха, ја мислим да је донет испод пазуха и стављен на камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било с њим?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нит' сам улазио у, како сте Ви назвали сандук, камиона, нити сам улазио у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што спомињали сте код истражног судије, опет морам да Вам успут, једноставно тако је, морам да Вам предочавам стално, спомињали сте.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па подсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево да Вас подсетимо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је „Тишо” тукао неког човека, да је с неким пендреком или нешто што личи на пендрек?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: „Тишо”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже: „Јесте, „Тишо” тукао неког човека, то сам видео, јер нешто сам ја пошао да скинем сандук, сандук сам пошао да скинем с муницијом са камиона одозго и он је, да ли је то био пендрек, не знам, нисам гледао, да ли је ту једног човека у дворишту, можда од мене 10 метара, хајде нека буде 10 метара”. „Чиме га је тукао?”, пита истражни судија. „Тим, шта, као пендрек нешто, није пендрек, али као пендрек нешто”.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Извињавам се, јесте. Рекао сам, извињавам се, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Добро и? Хајдемо да видимо сада у тој кући, је ли ушао неко у кућу, у том дворишту постоји кућа, је ли тако?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ушао неко од припадника јединице у кућу? Да ли Ви то видите, откуд то знате уопште? Само што знате, немојте да.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па највероватније да је неко улазио у кућу, а ко је улазио, можда је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте неко је ушао, па сте чули вриске неке?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ја мислим да је тај што је му не знам име, плав, био је 2 метра, „лакше ћу га прескочити него заобићи” да је он улазио, али нит’ знам човека, ни име, ни презиме, нит’ сам га видео на овим сликама што имате Ви те фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај плави?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, опет морам да Вас подсетим.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Подсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред тог плавог помињали сте и Зорана званог „Трцко”, Сима и тај који се зове на „Џ” што има браду, после смо видели да је то неки „Џамашин”, али то су та лица која сте Ви споменули.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Извињавам се, питали пошто је био још поред Симе још двојица су браде имали, на сликама оне што има, још двојица има са брадом, има тај на „Џ” нешто и постоји још један с брадом. Значи, тројица су била с брадом, Симо и још двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ко је био са брадом, пустите сад ту причу, него питам Вас конкретно ово што сте рекли, ништа Вас ја не питам, него оно, значи рекли сте, није тако било далеко, то је био децембар месец прошле године. Ево, прошло је мање од 4 месеца, само ако могу да Вас подсетим и на неки начин да ли је то тачно што сте рекли да Вам предочим?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чули сте вриске неке из куће?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: То јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте мислили у том тренутку, шта се дешава у кући? Да ли сте нешто размишљали о томе?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па рекао сам малопре, размишљао сам о томе да оно, шта ја знам да су жене врисак, кад су видели наоружане људе нормално да уопште нисам имао предосећај неки да ће нешто друго да се деси, само врисак жена, нормално да су се уплашиле војника, као да се није то једном десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то један врисак или се чују врисци, да ли то траје, шта се дешава?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па шта ја знам колико их је било у кући, не знам, два, три можда, откуд знам, ја нећу сад да кажем тачно, можда два, три, четири, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после колико они излазе из куће, да ли сте видели то можда?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па можда пар минута, шта ја знам, нисам мерио, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте видели, што знате Ви нам кажите? Значи, поред тога што, тог пендрека, значи, никакву другу насилну радњу нисте видели, колико сам Вас разумео?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Баш да сам видео нешто насилно, ако сам нешто подсетите ме, ја ћу рећи јесам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли сте видели још нешто?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Насилно нешто не, да сам видео баш оно, шта ја знам неко насиље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Силовање?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисам видео силовање, то не могу да кажем све и да нисам. Рекао сам можда је било, али ја то нисам видео. Значи, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ти цивили се пењу у камион, помажу људи итд. Где они, шта Ви питате, да ли Ви питате где они иду?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисам ништа ја питао где иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не питате?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже неко нешто од припадника јединице?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Колико се ја сећам да нико ништа нисмо коментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ћуте?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па кажем Вам, прво што ме то није интересовало, а друго претпостављао сам да или у команду за размену или шта ја знам пустиће се, не могу тачно да Вам кажем, није моје да размишљам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви мислили за те људе, ко су ти људи, шта сте за њих мислили?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па да су Муслимани, да су Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему сте то закључили?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Па не би сигурно ушао у српско село и откуд џамија у српском селу, по том мом закључку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, видели сте да у том Скочићу постоји српски део са српским кућама?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Али извињавам се, ја сам рекао да ја нисам знао док нисам прочитао у списима да је постојало српско, да су постојали Срби, Бошњаци, Муслимани и ромске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само по томе што је била ту џамија Ви сте мислили да су то Муслимани? Зато сам Вас питао да ли су имали нека обележја, ношњу неку у том стилу, зато сам Вас и питао за те шалваре и димије већ?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Не, то нит' сам видео, нит' знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Да ли може пауза мала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се уморили? Добро. Направићемо паузу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени тражи паузу.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 15 минута, у 11:05 часова.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес после паузе.

НАСТАВЉА СЕ у 11:30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу, можемо?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ако може да се прекине, стварно нисам три дана јео већ, стварно немам снаге више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте јели три дана?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте јели три дана?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Три дана нисам јео у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, не можете више да?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Немам снаге да причам више, значи, немам снаге да причам, а камоли да нешто друго радим. Стварно се добро не осећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лоше Вам је?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Није ми добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је лоше, осим што сте гладни?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Малаксао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, малаксали?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Ето то је. Стварно сад нисам тренутно могуће да причам више, ако разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам треба лекарска помоћ? Ми имамо овде доктора у згради, направимо паузу да Вас прегледа, да видимо да ли сте у стању да наставите са изношењем одбране или не, па да видимо шта ћемо даље. У том смислу можемо да интервенишемо.

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте спремни да?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Нисам, стварно нисам спреман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо паузу од 15 минута да Вас прегледа наш лекар, па да видимо шта ћемо даље.

Одређује се пауза у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алићу, прегледани сте. Какво је сад Ваше стање?

ОКР. ЗОРАН АЛИЋ: Исто као што је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес после паузе, наставља се у 12:00 часова.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је за време паузе окривљени Алић прегледан од стране др Ристић Ивана који ради у згради суда, који је изјавио да окривљени Алић штрајкује глађу, да му је опште стање добро, али да се осећа малаксало зато што је гладан и не жели да једе, тј. одбија храну, да му се шећер због штрајка глађу налази на доњој граници, али да још увек није толико пао, што може да се деси у наредних сат времена, а с обзиром да окривљени избегава да узима храну зато што жели да се солидарише са притвореницима, боље је да се главни претрес прекине, јер стање може да се погорша, а поправило би се у случају када би узео храну, што он не жели да учини.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је председник већа контактирао са др Александром Јовановић из ЦЗ, која је изјавила да не зна конкретно да ли окривљени Алић штрајкује глађу, с обзиром да се налази у групној соби, али да штрајк иначе траје већ три дана и да је стање вероватно онако како је то Алић и описао председнику већа, што је председник већа пренео докторки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду напред наведено данас ћемо да прекинемо главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДЛОЖИ.

НАСТАВАК саслушања окривљеног Алића заказује се за:

16. и 17. мај 2011. године, са почетком у 09:30 часова,
судница бр. 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су два радна дана 16. и 17. у овој истој судници. Не верујем да ће нам бити потребно два дана, мораћемо за 17. одредити саслушање неких сведока, али отом-потом, добићете обавештење. У сваком случају наставак је 16. и 17. маја, у 09,30.

Довршено у 12:10 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА